DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 20 grudnia 1955 r. Nr 21 Poz. 153—161

TREŚĆ:

153

ZARZĄDZENIE Nr 192
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 26 listopada 1955 r.

w sprawie zasad wynagradzania niektórych pracowników finansowo-księgowych.

(L. dz. ZP/3/3812/55)

W wykonaniu uchwały Nr 781 Prezydium Rządu z dnia 1 października 1955 r. w sprawie wynagradzania niektórych pracowników finansowo-księgowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. Nr 88 poz. 1071) — w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się dla pracowników finansowo-księgowych, zatrudnionych na stanowiskach wymienionych w tabeli wynagrodzeń, stanowiącej załącznik Nr 1 do zarządzenia, miesięczne wynagrodzenie, określone w tejże tabeli.

§ 2. Pracownikom finansowo-księgowym, którzy pobierali zgodnie z dotychczasowymi przepisami wynagrodzenie zasadnicze łącznie z premią i dodatkiem funkcyjnym oraz dodatkami wyrównawczymi, wyższe od określonego zarządzeniem, przysługuje na okres pozostawania na dotychczasowym stanowisku przejściowy dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między wynagrodzeniem dotychczasowym i wynikającym z zarządzenia.

§ 3. Zakłady pracy dzielą się na kategorie według ilości zatrudnionych:

		do	50 pracowników	—	V	kategoria
od	51	„	200 „	—	IV	„
„	201	„	800 „	—	III	„
„	801	„	3000 „	—	II	„
ponad	3000	pracowników		—	I	„

§ 4. 1. Minister Budownictwa Miast i Osiedli, na wniosek dyrektora centralnego zarządu nadzorującego daną jednostkę może — biorąc pod uwagę wielkość produkcji lub obrotu przedsiębiorstwa, rodzaj produkcji, ilość jednostek organizacyjnych, wchodzących w skład przedsiębiorstwa itp. — zaliczyć zakład pracy do kategorii bezpośrednio wyższej lub niższej od ustalonej zgodnie z § 3, w przypadkach kiedy uzna, że kryterium ilości zatrudnionych w zakładzie pracy nie jest właściwe do określenia wysokości wynagrodzenia pracowników, wymienionych w załączniku Nr 1.

2. Wynagrodzenie zasadnicze głównego księgowego powinno być niższe co najmniej o 10% od wynagrodzenia zasadniczego z dodatkiem funkcyjnym naczelnego inżyniera, w zakładach pracy w których istnieje stanowisko naczelnego inżyniera, w zakładach pracy w których nie istnieje stanowisko naczelnego inżyniera niższe co najmniej o 10% od wynagrodzenia zasadniczego z dodatkiem funkcyjnym dyrektora zakładu pracy.

§ 5. 1. Przy przyjęciu do pracy pracownika finansowo-księgowego przyznaje mu się w zasadzie najniższe wynagrodzenie zasadnicze przewidziane dla danego stanowiska.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy pracowników przeniesionych z innego zakładu pracy.

§ 6. 1. Pracownicy finansowo-księgowi wymienieni w załączniku Nr 1, są pracownikami o nienormowanym czasie pracy i nie mają prawa do wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych.

2. W razie wydania pisemnego zlecenia przez dyrektora zakładu wykonania pracy, w dni ustawowo wolne od pracy, pracownikowi o nienormowanym czasie pracy przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych według ogólnych zasad.

§ 7. Wprowadza się jednolite zasady premiowania wszystkich pracowników finansowo-księgowych, zatrudnionych w jednostkach, określonych w § 9 ust. 1 zarządzenia, według przepisów ustalonych w regulaminie premiowania, stanowiącym załącznik Nr 2 do zarządzenia.

§ 8. Departament Zatrudnienia i Płac w porozumieniu z Centralną Księgowością przedstawi Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, w zbiorczym ujęciu dla poszczególnych centralnych zarządów, projekt dodatkowych limitów funduszu płac zwiększających plan IV kwartału 1955 r. w związku z wprowadzeniem w życie zarządzenia.

§ 9. 1. Zarządzenie obowiązuje w jednostkach resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego oraz w budowlanych przedsiębiorstwach powiatowych (od 1 stycznia 1956 r. w wojewódzkich zjednoczeniach budownictwa wiejskiego).

2. Zarządzenie nie dotyczy jednostek budżetu Państwa, wojewódzkich zarządów budowlanych przedsiębiorstw powiatowych oraz oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

§ 10. Pracowników finansowo-księgowych zatrudnionych w jednostkach określonych w § 9 ust. 1 nie dotyczą przepisy okólnika Nr 20 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad wypłacania rocznej premii bilansowej (Dz. Urz. MBMiO Nr 7 poz. 93).

§ 11. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1955 r.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą załącznik Nr 20 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7 maja 1949 r. w części, określającej wynagrodzenie dla pracowników zajmujących stanowiska wymienione w § 1 załącznika Nr 1 zarządzenia.

Minister w/z **E. Świrkowski**

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 192 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 listopada 1955 r.

Tabela wynagrodzeń pracowników finansowo-księgowych zatrudnionych w jednostkach resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli działających na zasadach rozrachunku gospodarczego oraz w budowlanych przedsiębiorstwach powiatowych.

§ 1. Ustala się dla pracowników finansowo-księgowych zatrudnionych na niżej wymienionych stanowiskach miesięczne wynagrodzenie zasadnicze w następującej wysokości:

L. p.	Stanowisko	Miesięczne wynagrodzenie zasadnicze w złotych				
		Kategoria zakładu pracy				
		I	II	III	IV	V
1	Główny Księgowy	od 1400 do 1800	od 1200 do 1600	od 1080 do 1400	od 960 do 1200	—
2	Starszy księgowy pełniący obowiązki głównego księgowego	—	—	—	od 960 do 1200	od 800 do 1060
3	Zastępca głównego księgowego, kierownik działu finansowego	od 1100 do 1450	od 1050 do 1400	od 1000 do 1350	—	—
4	Kierownik sekcji	od 950 do 1200	od 900 do 1150	od 860 do 1120	—	—

§ 2. 1. Pracownikom finansowo-księgowym, o których mowa w § 1, przysługują dodatki lokalne w wysokości zależnej od wynagrodzenia zasadniczego:

Wysokość wynagrodzenia zasadniczego w złotych	Wysokość dodatków	
	stołecznego	morskiego
od 750 do 820	53	46
„ 821 „ 900	61	50
„ 901 „ 970	65	53
„ 971 „ 1800	72	61

2. Dodatki stołeczne stosuje się w zakładach pracy na obszarze m.st. Warszawa, a dodatki morskie — w zakładach położonych na obszarze miast: Gdańska, Gdyni, Sopotu, Elbląga i Szczecina oraz powiatów: elbląskiego, gdańskiego, puckiego, szczecińskiego, wolińskiego i wejherowskiego.

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 192 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 listopada 1955 r.

Regulamin premiowania pracowników finansowo-księgowych zatrudnionych w jednostkach resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli działających na zasadach rozrachunku gospodarczego oraz w budowlanych przedsiębiorstwach powiatowych.

§ 1. 1. Pracownicy finansowo-księgowi otrzymują premię miesięczną i premię roczną.

§ 2. Premię miesięczną przyznaje się za prawidłowe prowadzenie księgowości i terminowe złożenie prawidłowo sporządzonych okresowych sprawozdań finansowych.

§ 3. Za wykonanie zadań, określonych w § 2, pracownicy finansowo-księgowi otrzymują premię miesięczną w następującej wysokości procentowej w stosunku do miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego:

1) główny księgowy i starszy księgowy pełniący obowiązki głównego księgowego do 50%,
2) zastępca głównego księgowego, kierownik działu finansowego, kierownik sekcji, instruktor, starszy księgowy, starszy planista finansowy, starszy likwidator do 45%,
3) księgowy, planista finansowy, kasjer, starszy rachmistrz, starszy kontysta, rachmistrz, kontysta, likwidator do 30%.

§ 4. 1. Ustaloną zgodnie z § 3 wysokość premii zmniejsza się o jedną dwudziestąpiątą część za każdy dzień opóźnienia w złożeniu prawidłowo sporządzonego sprawozdania finansowego.

2. W razie stwierdzenia uchybień w księgowości, dyrektor zakładu pracy jest obowiązany częściowo lub całkowicie pozbawić premii pracowników, zaniedbujących się w wykonaniu powierzonych obowiązków.

3. Przed wydaniem decyzji o potrąceniu premii należy dać pracownikowi możność złożenia wyjaśnień.

§ 5. 1. Premię przyznaje dyrektor zakładu pracy na wniosek głównego księgowego lub kierownika działu finansowego w stosunku do podległych mu pracowników.

2. Wysokość premii wg § 3 zatwierdza dyrektor jednostki nadrzędnej.

§ 6. Wypłata premii następuje w miesiącu następnym po okresie sprawozdawczym pod warunkiem:
1) złożenia sprawozdań finansowych w jednostce nadrzędnej,
2) uznania przez jednostkę nadrzędną złożonych sprawozdań za prawidłowe.

§ 7. 1. W przypadku gdy zakład pracy zobowiązany jest do składania sprawozdań kwartalnych, zmniejszenia premii, o których mowa w § 4 ust. 1 i 2, dokonuje się z premii przysługującej w miesiącu następnym po obowiązującym terminie złożenia sprawozdania kwartalnego.

2. Przy sprawozdawczości kwartalnej premia miesięczna może być wypłacana pracownikom finansowo-księgowym pod warunkiem bieżącego i należytego wykonywania obowiązków.

§ 8. Premię roczną otrzymują pracownicy finansowo-księgowi za terminowe złożenie prawidłowo sporządzonego sprawozdania finansowego (bilansu).

§ 9. 1. Na wypłatę premii, o której mowa w § 8, przeznacza się fundusz stanowiący jedną dwunastą część zaplanowanego rocznego funduszu płac zasadniczych pracowników finansowo-księgowych.

2. Fundusz, określony w ust. 1 zmniejsza się o jedną dwudziestąpiątą część za każdy dzień opóźnienia w terminowym złożeniu prawidłowo sporządzonego rocznego sprawozdania finansowego (bilansu).

§ 10. 1. Roczna premia finansowa może być przyznawana w granicach od 25% do 150% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego dla poszczególnego pracownika pod warunkiem, że brał on udział w pracach przy sporządzaniu rocznego sprawozdania finansowego (bilansu) i pracował w danym zakładzie pracy co najmniej przez 3 miesiące bezpośrednio przed datą złożenia rocznego sprawozdania finansowego.

2. Dyrektor centralnego zarządu może zezwolić na wypłatę premii głównemu księgowemu mimo nieprzepracowania w danym zakładzie pracy okresu 3-ch miesięcy.

§ 11. 1. Roczną premię finansową przyznaje dyrektor zakładu pracy w ramach zatwierdzonego funduszu płac na wniosek głównego księgowego.

2. Fundusz na roczną premię finansową, obliczony zgodnie z zasadami, określonymi w § 10, podlega zatwierdzeniu przez właściwą jednostkę nadrzędną.

3. Wypłata rocznej premii finansowej przed zatwierdzeniem rocznego sprawozdania finansowego w przepisanym trybie jest niedopuszczalna.

§ 12. 1. Zasady wypłacania rocznej premii finansowej, określone w §§ 9, 10 i 11, stosuje się odpowiednio w razie likwidacji zakładu pracy — za terminowe złożenie prawidłowo sporządzonego sprawozdania likwidacyjnego (bilansu likwidacyjnego).

2. Premia nie przysługuje jeśli finansowe sprawozdanie likwidacyjne zostało dokonane w ramach umowy o dzieło.

3. Fundusz na premię za sporządzenie sprawozdania likwidacyjnego zatwierdza jednostka nadrzędna w zależności od czasu, jaki upłynął między ostatnim rocznym sprawozdaniem finansowym, a datą rozpoczęcia likwidacji przedsiębiorstwa. Jeżeli okres ten nie przekracza 6 miesięcy, fundusz premiowy nie powinien przekraczać 50%, a jeśli ten okres wynosi ponad 6 miesięcy — 100% jednomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego pracowników finansowo-księgowych, zatrudnionych przy likwidacji przedsiębiorstwa.

§ 13. Do premii wypłacanych pracownikom finansowo-księgowym wg wyżej określonych zasad nie mają zastosowania przepisy uchwały Nr 356 Prezydium Rządu z dnia 29 maja 1954 r. o warunkach wypłaty premii za wykonanie planów produkcyjnych (Mon. Pol. Nr A-62, poz. 817).

154

ZARZĄDZENIE Nr 194

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 30 listopada 1955 r.

w sprawie roztoczenia opieki nad kadrą energetyków.

(L. dz. ZMU/TE/11971/55)

Mając na uwadze poważne zadania jakie ciążą na energetykach w zakresie zapewnienia ciągłości zaopatrywania urządzeń produkcyjnych w energię elektryczną i cieplną, oraz racjonalnego wykorzystania energii — jak również w celu stworzenia właściwych warunków do podnoszenia kwalifikacji zawodowych energetyków, w szczególności w drodze szkolenia w ramach Krajowych Korespondencyjnych Kursów, powołanych w wykonaniu uchwały Nr 880/54 Prezydium Rządu z dnia 18 grudnia 1954 r., zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Zobowiązuje się dyrektorów centralnych zarządów do przeprowadzenia analizy i uporządkowania zagadnień energetycznych w centralnym zarządzie i nadzorowanych przedsiębiorstwach w zakresie powierzania prac dotyczących zagadnień energetycznych pracownikom, posiadającym odpowiednio wysokie kwalifikacje zawodowe, gwarantujące należyte wykonywanie powierzonych im obowiązków.

2. Centralne zarządy w terminie do dnia 1 stycznia 1956 r. prześlą do Zarządu Maszyn i Urządzeń sprawozdanie z wykonania zadań określonych w ust. 1 oraz wykaz podległych przedsiębiorstw, posiadający rubryki:

1) nazwa przedsiębiorstwa (zjednoczenia) i dokładny adres,
2) moc zainstalowana w KW na dzień 1 grudnia 1955 r.,
3) powierzchnia ogrzewalna zainstalowanych kotłów przemysłowych na dzień 1 grudnia 1955 r.,
4) nazwisko, imię i wiek energetyka,
5) kwalifikacje zawodowe energetyka.

3. Zobowiązuje się centralne zarządy do bieżącego zawiadamiania Zarządu Maszyn i Urządzeń o zmianach obsady personalnej stanowisk energetycznych.

4. Zobowiązuje się Zarząd Maszyn i Urządzeń do prowadzenia bieżącej ewidencji obsady stanowisk energetycznych w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 2. Przenoszenie inżynierów i techników, zatrudnionych w zakresie gospodarki energetycznej do prac o innym charakterze może nastąpić jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach po uprzednio uzyskanej zgodzie pełnomocnika do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych i energii elektrycznej jednostki nadrzędnej.

§ 3. Zobowiązuje się służby głównego mechanika i energetyka w centralnych zarządach do:

1) kontrolowania pracy energetyków w nadzorowanych przedsiębiorstwach,
2) właściwego zorganizowania pracy i określenia kompetencji energetyków nadzorowanych przedsiębiorstw,
3) instruowania i opracowania wytycznych działalności dla energetyków nadzorowanych przedsiębiorstw,
4) organizowania ciągłego doszkalania energetyków drogą narad energetyków dla wymiany doświadczeń, oraz kierowania energetyków, za pośrednictwem Zarządu Maszyn i Urządzeń, na Krajowe Korespondencyjne Kursy w zakresie gospodarki energią elektryczną i cieplną.

§ 4. Zobowiązuje się dyrektorów centralnych zarządów i nadzorowanych przedsiębiorstw w stosunku do pracowników będących słuchaczami Krajowych Kursów Korespondencyjnych w zakresie gospodarki energią elektryczną i cieplną do:

1) roztoczenia szczególnej opieki nad obsolwentami Krajowych Kursów Korespondencyjnych, oraz awansowania energetyków po pozytywnym zakończeniu studiów,
2) kontroli postępów w nauce kursantów, drogą utrzymywania stałego kontaktu z kierownictwem kursu,
3) udzielania pomocy szkolącym się na kursach, a w szczególności:

a) umożliwienia korzystania z pomocy ośrodków konsultacyjnych (zwalnianie z pracy),
b) wydawanie delegacji służbowych do ośrodków konsultacyjnych,
c) wglądu w osobiste warunki bytowe kursantów,
d) przedsięwzięcia wszelkich środków zapewniających nieprzerywanie przez kursantów nauki na kursach,
e) uzupełnienia w kartotekach kadr specjalności „energetyk przemysłowy" dla absolwentów kursu SEP o tytule technika.

§ 5. Kontrolę nad wykonywaniem zarządzenia powierza się Pełnomocnikowi do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych i energii elektrycznej.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1955 r.

Minister **R. Piotrowski**

155

ZARZĄDZENIE Nr 196

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 2 grudnia 1955 r.

w sprawie wynagradzania pracowników, zatrudnionych na etatach sprzątaczek.

(L. dz. ZP/3/3947/55)

W wykonaniu uchwały Nr 705 Prezydium Rządu z dnia 3 września 1955 r. w sprawie podstaw ustalania wynagrodzenia pracowników, zatrudnionych na etatach sprzątaczek (Mon. Pol. Nr 84 poz. 997) — w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zasady wynagradzania sprzątaczek, zatrudnionych w przedsiębiorstwach resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli, określone w załączniku do zarządzenia.

§ 2. 1. Zarządzenie nie dotyczy sprzątaczek, zatrudnionych przy sprzątaniu budynków nowowybudowanych a nie oddanych do użytku, warsztatów, hal produkcyjnych, magazynów oraz biur i pomieszczeń budów i odcinków budowlanych.

2. W uzasadnionych przypadkach dyrektor przedsiębiorstwa może zezwolić na stosowanie postanowień zarządzenia w odniesieniu do sprzątaczek, zatrudnionych przy sprzątaniu biur budów i odcinków budowlanych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1956 r.

Minister wz. **E. Świrkowski**

Załącznik do zarządzenia Nr 196
Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
z dnia 2 grudnia 1955 r.

Zasady wynagradzania sprzątaczek, zatrudnionych w przedsiębiorstwach resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 1. Pracownicy, zatrudnieni przy sprzątaniu, powinni w czasie 8-godzinnego dnia pracy wykonać ustaloną normę pracy.

Normę pracy określa się wielkością powierzchni podłóg, podestów i biegów klatek schodowych.

§ 2. 1. Ustala się dzienną (nie wyłączając sobót) normę pracy na 350 m^2 sprzątanej powierzchni dla jednego sprzątającego.

2. Dla sprzątaczek zatrudnionych w hotelach robotniczych normę pracy, o której mowa w ust. 1., ustala się na 320 m^2.

3. Sprzątaczki wykonujące ustaloną normę pracy w 100% otrzymują następujące wynagrodzenie, zgodnie z załącznikiem Nr 19 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie:

a) dla I strefy płac — 410 zł miesięcznie
b) „ II i III strefy płac — 388 „ „

4. Przy obliczaniu wynagrodzenia na podstawie norm pracy nie uwzględnia się ewentualnie przysługującego dodatku wyrównawczego na podstawie załącznika Nr 19 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie.

§ 3. Norma pracy, ustalona wielkością pomieszczeń obejmuje obowiązek sprzątania ruchomości i urządzeń, znajdujących się w sprzątanych pomieszczeniach. Za sprzątanie tych ruchomości i urządzeń nie przysługuje odrębne wynagrodzenie.

§ 4. W zależności od rodzaju pomieszczeń sprzątanych przyjmuje się:

1) 1 m^2 pomieszczenia biurowego (jedno i wieloosobowe pokoje, sale biurowe, hale maszyn, sale konferencyjne) za równoważnik 1 m^2 normy pracy.
2) 1 m^2 pomieszczenia komunikacyjnego i gospodarczego (holle, korytarze, poczekalnie, klatki schodowe, windy, przedsionki):
   1) z dywanami i chodnikami — za równoważnik 0.65 m^2 normy pracy.
   2) bez dywanów i chodników — za równoważnik 0.55 m^2 normy pracy.
3) 1 m^2 pomieszczenia sanitarnego (toalety, umywalnie, łazienki itp.) — za równoważnik 1.25 m^2 normy pracy.

§ 5. Za sprzątanie w ustawowym czasie pracy dodatkowej powierzchni ponad normę pracy, przysługuje pracownikowi dodatkowe wynagrodzenie, które oblicza się procentowo w wysokości, odpowiadającej stosunkowi faktycznie sprzątanej powierzchni do powierzchni, ustalonej normą pracy.

§ 6. Pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze ustawowego czasu pracy otrzymują taką część wynagrodzenia w pełnym wymiarze ustawowego czasu pracy, jaka odpowiada stosunkowi faktycznie sprzątanego pomieszczenia do obowiązującej normy pracy.

§ 7. Pracownikom, zatrudnionym w niepełnym wymiarze ustawowego czasu pracy przysługują uprawnienia w zakresie ubezpieczeń społecznych z wyjątkiem zasiłków rodzinnych.

§ 8. Administracja zakładu pracy:

1) określi obowiązek osób zatrudnionych przy sprzątaniu w sposób zabezpieczający czystość i porządek pomieszczeń;
2) przydzieli każdemu pracownikowi, zatrudnionemu przy sprzątaniu powierzchnię, za której czystość pracownik ten jest odpowiedzialny.

§ 9. W przypadku, gdy powierzchnia pomieszczenia jest mniejsza od 350 m^2, a warunki lokalne nie pozwalają na przydzielenie pracownikowi dodatkowej powierzchni, uzupełniającej niedobór, pracownik otrzymuje wynagrodzenie, ustalone za wykonanie 100% normy.

§ 10. Pracownik może wystąpić o zwiększenie powierzchni sprzątanej w przypadku nienagannego wykonywania czynności co najmniej przez dwa miesiące z tym, że przydzielona powierzchnia nie może przekraczać 700 m^2.

§ 11. 1. W razie stwierdzenia przez administrację, że stan czystości z winy sprzątającego nie jest zadawalający, administracja ma prawo po uprzednim bezskutecznym upomnieniu zmniejszyć wynagrodzenie pracownika za dany miesiąc o 10%, ponadto może zmniejszyć wielkość sprzątanej powierzchni, tak jednak, aby powierzchnia sprzątana przez pracownika, zatrudnionego w pełnym wymiarze ustawowego czasu pracy nie była mniejsza od ustalonej normy pracy — 350 m^2.

2. Przy ocenie jakości pracy i wydanych w związku z tym decyzjach, należy zapewnić udział przedstawiciela organizacji związkowej.

§ 12. 1. Przepisy § 11 wchodzą w życie po wprowadzeniu odpowiednich postanowień do obowiązujących umów o pracę.

2. Obowiązujące umowy o pracę powinny być odpowiednio zmienione w okresie do dnia 1 stycznia 1956 roku.

156

ZARZĄDZENIE Nr 197

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 5 grudnia 1955 r.

w sprawie premiowania starszych palaczy, palaczy i ich pomocników za oszczędne zużycie opału przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania.

(L. dz. ZP/3/3745/55)

W związku z zarządzeniem Nr 169 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 października 1955 r. w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej regulaminu premiowania starszych palaczy (brygadzistów) palaczy i ich pomocników za oszczędne zużycie opału przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania (Biul. PKPG Nr 23, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedłuża się na okres opałowy 1955/56 r. moc obowiązującą zarządzenia Nr 331 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 grudnia 1953 r. w sprawie zasad premiowania starszych palaczy, palaczy i ich pomocników za oszczędne zużycie opału przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 15 października 1955 r.

Minister wz. **E. Świrkowski**

157

ZARZĄDZENIE

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI ORAZ PREZESA WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO

z dnia 22 listopada 1955 r.

w sprawie rejestru bezpieczeństwa w zakładach górniczych odkrywkowych podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

W celu właściwego prowadzenia rejestru bezpieczeństwa kopalń — wprowadzonego uchwałą Nr 360/55 Prezydium Rządu przy uwzględnieniu postanowień § 4 pkt 2 uchwały Nr 613/54 Prezydium Rządu z dnia 21 października 1954 r. jako jedynego dokumentu, któryby w sposób scalony przedstawiał stan bezpieczeństwa i higieny pracy (BHP), analizę przyczyn wypadkowości, wykaz środków prowadzących do poprawy stanu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz do zmniejszenia wypadkowości, określał terminy realizacji poprawy tego stanu i ustalał imiennie odpowiedzialnych za tok i terminy realizacji poprawy stanu BHP i zmniejszenia wypadkowości — w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się obowiązek prowadzenia rejestru bezpieczeństwa w zakładach górniczych odkrywkowych podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 2. Rejestr bezpieczeństwa jest jedynym dokumentem, który w sposób scalony będzie przedstawiał stan bezpieczeństwa i higieny pracy, analizę przyczyn wypadkowości, wykaz środków prowadzących do poprawy stanu bezpieczeństwa i higieny pracy, a ponadto ma zawierać określone terminy realizacji poprawy tego stanu i ustalać imiennie odpowiedzialność za terminowe usuwanie usterek w zakresie bezwach bezpieczeństwa i higieny pracy:

§ 3. Rejestr bezpieczeństwa obejmuje wydane w sprawach bezpieczeństwa i higieny pracy.

a) zarządzenia okręgowego urzędu górniczego,

b) nakazy i protokoły technicznych inspektorów pracy Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
c) zarządzenia i uwagi przemysłowej służby BHP,
d) zalecenia i uwagi społecznych inspektorów pracy,
e) zarządzenia kierownictwa i dozoru ruchu zakładu,
f) zarządzenia i zalecenia innych organów inspekcyjnych w zakresie BHP.

§ 4. Wskazanie osoby odpowiedzialnej za tok i terminy realizacji poprawy stanu BHP nie wyłącza odpowiedzialności innych osób, wynikającej z postanowień prawa górniczego i przepisów szczególnych.

§ 5. Rejestr bezpieczeństwa powinien znajdować się u kierownika ruchu zakładu, który jest odpowiedzialny za jego aktualne i prawidłowe prowadzenie.

§ 6. Rejestr bezpieczeństwa powinien być prowadzony według instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 22 listopada 1955 r.

Prezes Wyższego Urzędu Górniczego
E. Grabowski

Minister Budownictwa Miast i Osiedli
wz. **A. Wolski**

Załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli oraz Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 22 listopada 1955 r.

I N S T R U K C J A

w sprawie rejestru bezpieczeństwa w zakładach górniczych odkrywkowych podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

§ 1. Kierownik ruchu zakładu zleci i dopilnuje założenie rejestru bezpieczeństwa inżynierowi lub technikowi BHP w terminie do dnia 30 listopada 1955 r. W zakładach, w których nie ma służby BHP obowiązek założenia i prawidłowego prowadzenia rejestru bezpieczeństwa spoczywa na kierowniku ruchu zakładu.

§ 2. Rejestr bezpieczeństwa składa się:

a) z segregatora, do którego będą wpinane numerowane kolejno zarządzenia, nakazy i wnioski przewidziane w § 3 zarządzenia,
b) ze skorowidza, w którym należy wpisywać kolejno liczbę porządkową, numer zarządzenia lub innego aktu i nazwę organu, który je wydał oraz sposób załatwienia,
c) z teczki dla aktów załatwionych,
d) załatwione zarządzenia, nakazy zalecenia itp., powinny być odnotowane w skorowidzu i odłożone do teczki aktów załatwionych (należy wpisać datę załatwienia).

§ 3. W czasie inspekcji kopalni należy ustalić cechy charakterystyczne stanu BHP dla danej kopalni (służba BHP, Techniczna i Społeczna Inspekcja Pracy oraz służba techniczna okręgowych urzędów górniczych) sporządzić krótką notatkę, czy stan bezpieczeństwa i higieny pracy poprawił się w stosunku do poprzedniej kontroli, i na jakim odcinku pozostał taki sam lub pogorszył się oraz podać uzasadnienie zmiany tego stanu.

§ 4. Dla każdej kopalni należy kwartalnie wykonywać zestawienie wypadków według przyczyn z podaniem krótkiej charakterystyki i analizy tych przyczyn.

§ 5. Personel służby BHP obowiązany jest bieżąco kontrolować kopalnie i ustalać czy zarządzenia i polecenia są wykonywane w terminie. Jeżeli zarządzenie lub polecenie nie zostało w terminie wykonane inżynier lub technik BHP podaje do okręgowego urzędu górniczego lub Technicznego inspektora Pracy przyczynę niewykonania i wniosek odnośnie ukarania odpowiedzialnych za niewykonanie.

158

PISMO OKÓLNE Nr 77

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 26 listopada 1955 r.

w sprawie grubości murów wykonanych z cegły, przyjmowanych do rozliczeń.

(L. dz. D.C.K./452/55)

W związku z niewłaściwą interpretacją obowiązujących przepisów wyjaśnia się co następuje:

1. Przy sporządzaniu kosztorysów i w rozliczeniach obowiązują znormalizowane grubości murów podane w CRBI cz. III dz. 2 § 2.
2. Znormalizowane wymiary murów obowiązują również w przypadku gdy wymiary dostarczonej cegły nowej przekraczają obowiązującą tolerancję.
Założenie powyższe wynika stąd, że wykonawca robót budowlanych zobowiązany jest do kontroli jakości dostarczonej cegły zgodnie z przepisami zarządzenia Nr 202 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 27 sierpnia 1953 r. w sprawie kontroli jakości i cen cegły oraz jakości i cen robót murowych (Dz. Urz. MBMiO Nr 16 poz. 153).
Jeżeli dostarczona cegła nie odpowiada warunkom wynikającym z obowiązujących norm, odbiorca może żądać od dostawcy zwrotu poniesionych z tego powodu dodatkowych kosztów; nie może natomiast kosztami tymi obciążać inwestora.
3. Obowiązujące ceny murów i ścian ceglanych nie mogą być zmienione z powodu przekroczenia znormalizowanej grubości przewidzianej w projekcie.
4. W przypadku stosowania cegły rozbiórkowej o nieznormalizowanych wymiarach, grubość murów należy ustalać przyjmując do obliczenia przeciętne wymiary dostarczonej cegły oraz znormalizowane grubości spoin pionowych t.zn. 10 mm.
W celu uniknięcia nieporozumień w tym przypadku, należy dążyć do tego, ażeby oddzielnie wykonywać ściany z cegły nowej i oddzielnie z rozbiórkowej.

Za Dyrektora Departamentu **Fr. Brzeski**

159

PISMO OKÓLNE Nr 78

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 1 grudnia 1955 r.

w sprawie rejestracji i kontroli projektów wstępnych dla inwestycji.

(L. dz. In/4/155/55)

Zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 września 1954 r. w sprawie rejestracji i kontroli projektów wstępnych dla inwestycji (Mon. Pol. Nr 91 poz. 1017) wprowadzony został obowiązek rejestracji projektów wstępnych o wartości kosztorysowej powyżej 1.000.000 zł oraz ich analizy pod względem prawidłowości i oszczędności opracowania.

Obowiązek ten został uzupełniony, w niektórych szczegółach pismem PKPG — G.K.O.P.I. z dnia 10 stycznia 1955 r.

Dotychczasowy przebieg rejestracji wykazał, że prace w tym zakresie nie zawsze są wykonywane, bądź też wykonywane niewłaściwie.

W związku z powyższym Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli przypomina o konieczności ścisłego wypełniania obowiązków dotyczących rejestracji zarówno projektów bieżących, jak i projektów zatwierdzonych po dniu 1 października 1954 r., a dotąd niezarejestrowanych.

Ponadto Ministerstwo wyjaśnia, że:
1) kartę rejestracyjną wypełnia biuro projektów, do inwestora bezpośredniego zaś należy sprawdzanie czy karta jest wypełniona właściwie;
2) obowiązek zarejestrowania karty rejestracyjnej spoczywa na inwestorze bezpośrednim,
3) w przypadku braku karty dokumentacja nie będzie mogła być uważana za należycie opracowaną;
4) zamierzone jest w roku 1956 wstrzymanie finansowania przez banki tych inwestycji, które nie będą miały — gdy wartość kosztorysowa przekracza 1.000.000 zł — zaświadczenia o dokonaniu rejestracji.

Dyrektor **L. Rymsza**

160

PISMO OKÓLNE Nr 79

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 3 grudnia 1955 r.

w sprawie „Informatora budowlanego techniczno-prawnego".

(L. dz. GM/2/9-12/55)

Podaje się do wiadomości, że nakładem Wydawnictwa Budownictwo i Architektura wydana została książka pod ty-

tułem: „Informator budowlany techniczno-prawny” w opracowaniu Gustawa Szymkiewicza i Ludwika Bara.

Informator obejmuje całokształt przepisów bezpośrednio lub pośrednio dotyczących budownictwa, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw, Monitorze Polskim, Biuletynie Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Odbudowy, Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Budownictwa, Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli i w Biuletynie Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego do dnia 1 listopada 1954 r. a ważniejsze przepisy do dnia 1 września 1955 r. Ponadto książka zawiera omówienie Polskich Norm, wydawanych przez Polski Komitet Normalizacyjny oraz norm resortowych.

Książka posiada skorowidz alfabetyczny i wykaz chronologiczny aktów normatywnych.

Informator ma na celu ułatwienie pracownikom zatrudnionym w projektowaniu i wykonawstwie odnajdywania potrzebnych w codziennej praktyce przepisów, dotyczących budownictwa.

Wydawnictwo nadaje się do użytku służbowego.

Vice-Dyrektor Gabinetu Ministra **Z. Wachowski**

161

PISMO OKÓLNE Nr 81 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 6 grudnia 1955 r.

w sprawie wykonania remontów użytkowanych bocznic kolejowych normalnotorowych.

(L. dz. CZT/3K-2/4168/55)

W związku z koniecznością remontowania użytkowanych bocznic kolei normalnotorowych w myśl przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Kolei Nr 18 z dnia 18 stycznia 1952 r. w sprawie konserwacji i wykonywania remontów bocznic kolejowych normalnotorowych oraz zarządzenia Ministra Kolei z dnia 1 października 1953 r. w sprawie wejścia w życie przepisów wykonawczych do dekretu o przewozie przesyłek i osób kolejami (Dz.T. i Z.K. Nr 17 z 1953 r. poz. 157) Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli podaje do wiadomości, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, będące w myśl umów zawartych z PKP posiadaczami bocznic kolejowych normalnotorowych obsługiwanych przez kolej, mają obowiązek remontowania użytkowanych bocznic na swój rachunek według wymagań nadzoru technicznego, który sprawuje kolej.

2. Określone w punkcie 1 jednostki powinny ogólnym planem remontów — w myśl przepisów o planowaniu i finansowaniu remontów obiektów majątku trwałego — obejmować również remonty bocznic kolejowych.

§ 2. 1. Materiały i narzędzia do remontu bocznicy, posiadacz powinien zabezpieczać zgodnie z przepisami w sprawie planowania i realizacji zaopatrzenia materiałowego dla celów związanych z remontami obiektów majątku trwałego.

2. W sprawie odpłatnego przydziału żelaznych materiałów nawierzchni potrzebnych do remontu bocznic, jej posiadacz zwraca się do kolei.

§ 3. 1. W przypadkach stwierdzenia przez kolej konieczności przeprowadzenia remontu bocznicy, jej posiadacz uzgadnia z odbiorcami lub dostawcami na piśmie warunki wykonania umów o dostawy podczas remontu, z uwzględnieniem ewentualnych zmian lub ograniczeń w obsłudze bocznicy przez kolej w czasie trwania robót.

2. Jeżeli posiadacz bocznicy korzysta z usług przedsiębiorstwa transportowego do wykonywania przewozów do wagonów lub z wagonów na bocznicy, powinien on również z tym przedsiębiorstwem ustalić na piśmie ewentualne zmiany warunków współpracy na czas trwania robót.

3. Jednostki wymienione w § 1, które zawarły porozumienie dopuszczające inne jednostki do korzystania z bocznicy, powinny również zawiadamiać na piśmie współużytkowników o jej remoncie.

§ 4. Do wykonania robót remontowych posiadacz powinien zorganizować zespół roboczy i wyposażyć go w potrzebne do pracy narzędzia oraz wyznaczyć jako kierownika robót pracownika, który posiada kwalifikacje torowego PKP albo zawiadowcy odcinka drogowego PKP — zależnie od zasięgu robót remontowych i decyzji kolei.

§ 5. Posiadacze bocznic, którzy nie dysponują pracownikami o kwalifikacjach wymaganych w § 4 do objęcia kierownictwa robotami remontowymi, zwrócą się do terenowo właściwego dyrektora okręgu kolei państwowych o wyznaczenie osoby, która odpłatnie kierować będzie robotami remontowymi.

§ 6. Posiadacz bocznicy podlegającej remontowi powinien:

1) ustalić z koleją na piśmie rodzaj i ilość materiałów potrzebnych do wykonania remontu,
2) uzgodnić na piśmie z zawiadowcą (ekspedycją towarową) stacji obsługującej, termin rozpoczęcia robót remontowych,
3) uzyskać od kolei pisemną zgodę na powierzenie kierownictwa robót wyznaczonej osobie — z wyjątkiem przypadków, gdy wyznaczy ją dyrektor okręgu kolei państwowych.

§ 7. O ukończeniu robót remontowych posiadacz bocznicy zawiadamia pisemnie swoich odbiorców lub dostawców, przedsiębiorstwo transportowe wykonujące przewozy do wagonów i z wagonów na bocznicy, współużytkowników i zawiadowcę (ekspedycję towarową) stacji obsługującej oraz żąda od kolei stwierdzenia, że po remoncie podjęte zostaje podstawianie wagonów na bocznicę.

Dyrektor Centralnego Zarządu Transportu Budownictwa Miejskiego (—) **W. Szymczyk**

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W Nr 42 z 17 XI 55 r. poz. 261, 263, 265, 268 rozporządzenia Przewodniczącego PKPG z 14 X 55 r. w sprawie zatwierdzenia norm państwowych ustalonych przez PKN dotyczących mechaniki, budownictwa i elektrotechniki.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr 105 z 15 XI 55 r. **poz. 1417** instrukcję tymczasową Ministra Zdrowia z 3 XI 55 r. dotyczącą ochrony zdrowia przy stosowaniu ciał promieniotwórczych w zakładach przemysłowych, w zakładach służby zdrowia i pracowniach naukowo-badawczych.

Poz. 1418 okólnik Ministra Finansów z 27 X 55 r. w sprawie zarachowywania wpływów z kar pieniężnych porządkowych i sądowych z ustawy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy oraz zwrotu wpływów z kar pieniężnych porządkowych.

W Nr 107 z 23 XI 55 r. **poz. 1420** uchwałę Nr 337 Prezydium Rządu z 5 XI 55 r. zmieniającą uchwałę z 1 VII 52 r. w sprawie zasad oraz trybu oddawania inwestycji do użytku (eksploatacji).

W Nr 108 z 25 XI 55 r. **poz. 1429** uchwałę Nr 826 z 15 X 55 r. w sprawie przyznawania nagród za wybitne prace w dziedzinie twórczości urbanistycznej i architektonicznej.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski Warszawa, Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 1529 — 91 — 134, część 6, dział 5, rozdział 19, wpływy z wydawnictw.

Cena 1 zł 50 gr

ODBIORCA:

P.W.W.R.N. — Warszawa 1954.
Drukarnia Akcydensowa, W-wa, Tamka 3. 3500. Zam. 2452 z dnia 12.XII.55 r. Podpis do druku 10.I.56 r. Druk ukończono 13.I.56 r. Objętość 3/4 ark. druk. Pap. gazetowy 61 × 86/50 g. B-7-20545.